nec ſpūaliter nulli fraūdes machinatus ē (et opprobri-
um) detractionis (aduerſus ꝓximos ſuos) nō accepit
in corde temere aut libēter criminatoribꝫ credēdo aut
ore defectus eoꝝ ꝑteritos improperādo aut ad eoꝝ in-
famiā alijs ꝓpalādo nec in aure libenter detractores au
diēdo. Qui ita fortis ē q ꝛ Ad nichilū reputatus ē
in conſpectu eius malignus) diabolus vel homo mala ſug
gerens ſ; (timētes deū) ut pote virtuoſos dignos gloria
et honore (indicat et honorādo demōſtrat) Qui iurat
ꝓximo ſuo) aliqua facturus (et non decipit) ſ; ea firmi
ter obſuat (qui pecuniā ſuā nō dedit ad vſurā et mune-
ra) ut innocētis cauſam depriimat (non accepit) Qui
facit hec) q̄ dicta ſunt incōcuſſa ſtabilitate (in pace re-
quieſcet in monte ſancto dei monte felicitatis eterne)

Pſalmus · xv · in quo agitur de xpi reſurrectione.
Vox criſti.

Conſerua me domine inter pericula
et libera me de
morte et fac cito reſuſcitari de ſepulcro et debes (quomā
ſperaui in te) nō in alio (et dixi dn̄o) corde ꝛ ore et opere
(deus meus es tu) in eo q ꝛ homo ſū et vere deus (quomā
bonoꝝ meoꝝ.) aut alicuius alterius (nō eges) hoc eni
eſt ꝓpriū tue diuinitatis qui fons ē omnis boni ſed ego
ſecundū q ꝛ homo et mei egemus bonis tuis.
Inter alia a patre meo hoc obtinui q ꝛ In ſanctis) a-
poſtolis ꝛ diſcipulis meis qui ſpe (ciues ſūt terre viuen-
tiū mirifice adimpleuit volūtates meas) illuſtrādo e-
os luce ſue ſapientie et ſcientia ꝑdicādi et confirmando
miraculis ꝑdicacōnes eoꝝ.
Bene autē mirificaſti volūtates meas ꝑ ſanctos meos

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

apoſtolos qm̄ et ſi. Multiplicati fuerint) apō gētiles
(cecitates idolatrie) nichilominus p apſtoꝝ meoꝝ ꝑdi
cacōē iā dimiſſis idolis ad fidē velociter ↄcurrēt. ¶ Nō
congregabo) p apoſtolos (ↄuentus fideliū) ſecūdū ri-
tū veteris legis. nō eni cōuentus eoꝝ erūt carnales nec
(de ſanguinibꝰ) pecudū ꝓpiciatus cōgregabo eos (nec
memor ero nomē eoꝝ p labia meoꝝ) q noīa illa antiq
q̄ infideles habuerūt/ p ſequētē grām ſūt ↄmutata. ꝓus
eni dicti ſūt filij ire. filij diaboli. filij carnis. poſt aduētū
dn̄i ſacris fontibꝰ renati appellati ſūt xp̄iani. filij dei. ami
ci ſpōſi. ¶ Portio eni hēditaria mea) et meoꝝ nō ē ter-
rena tota delectatio (et potus meus) ⁊ meoꝝ nō ē carna
lis ſʒ ē deus (tu) pr̄ (es qui) p meritū paſſionis mee (re-
ſtitues hereditatē) eterne glorie (meis) quā in adā ꝑ-
diderūt. ¶ Limites hereditatis mee) q̄ſi ſorte (cecide-
rūt) nō tn̄ caſu aut fortuitu ſʒ tue dīnitatis diſpoſicōe (in
ꝑclariſq;) nō in animalibꝰ hoībꝰ ſʒ ī ſanctis fide doctri
na ⁊ miraculis fulgētibꝰ (⁊ hēditas mea ꝑclara ē m̄) mi
chi placet ⁊ cara ē licet nō mūdo. ¶ Bndicā dn̄m) gra-
tias agēs (q̄ tribuit michi intellectū) quo oīa michi no
ta ſunt ⁊ meis intellectū dedit qui ꝓus indocti erāt (in-
ſuper) inter alia mala mea ē q (renes mei) id ē iudei ex
quibꝰ ſecundū carnē deſcendi (increpuerūt me) vexan-
do in iniurijs ⁊ blaſphemijs ⁊ verberibꝰ (uſq; ad mortē)
increpuerūt me iudei. ſʒ in hijs attēte ⁊ ꝓuide. ¶ Aſpi-
ciebam dn̄m exiſtentē in conſpectu meo ſemꝑ) ut omnia
iuxta volūtatē ſuam agerē omnia trāſitura ↄtemnā (qui
a dexteris eſt michi) ut in eo ſtabilis ꝑmaneā ⁊ ideo ni-
chil ſiniſtri michi ꝑualet.
¶ Propter hoc) q ita fauet m̄ dn̄s ut ſtabiliter ī eo ꝑ-
maneā (letatū ē cor meū) gaudio interiori (et exultauit

lingua mea) exterius alacri ſermone (inſup) preter p̄-
dicta creuit michi leticiā quia (caro mea) non deficiet in
interitu ut inimici mei exiſtimāt ꝫ (in ſpe) reſurrectōis
certiſſima (requieſcet) tanquā dormiens in ſepulcro.
Letatū eſt inſup cor meū. Quoniam nō derelinques) more
omnium (animā meā in inferno) vbi deſcendet ad liberā-
dū ſcōs ꝫ gaudēs ⁊ triūphās capta p̄da reunita corpi
aſcēdā in celos (nec patieris corpus meū) a te ſanctifi-
catū (videre putrefactionē)
Non ſolū p̄dicta facies imo oīā pro me. Notas feciſti
hoīm bꝫ vias vite) ut in mādatis tuis hūiliter ambulā-
tes mortifere ſupbie venena declinarēt (et adimplebis
meos leticia cū vultu tuo) ita ut nichil vltra deſiderēt cū
facie ad faciē te viderint i quibꝫ ego ſū q̄ etiā (delecta-
cōes) habebūt (i bonis tuis) eternis ſine fine duraturas.
Pſalmus. xvi. in quo ē oracō xp̄i ad p̄rem p ſe ⁊ eccīa.
Vox xp̄i ex humanitate.

Exaudi domine iuſticiam meā cla-

mantē ad te impleas quod iuſticia mea petit et diligē-
ter (auſculta ad deprecacōnē meā) liberādo me a malis
Auribꝫ) tue clementie (percipe orationē meam) ſuſaz
veraciter ex corde meo (nō in labijs doloſis ſed ſimpli-
cibꝫ. nō alia ore profero et alia mente retineo.
Exaudi inq̄ꝫ qꝛ hoc i oratione mea peto ut Judiciū)
quo iudicatus ſū a pilato et a iudeis (manifeſtetur pro-
diſſe) de noticia ⁊ volūtate tua et (oculi tui videāt eq̄-
tatē) iudicādo inter me ⁊ illos retribuēdo michi p̄miū
reſurrectōis. iudeis vero penā cōdignā ſue iniq̄tatis.
Ideo ſcē pater fac q̄d peto. qm̄ Probaſti cor meū)
utrū tibi obediēs eſſez ⁊ utrū uſqꝫ ad mortē tuis iuſſiōibꝫ